

Vrijdag 24 augustus 1917 – ochtendeditie

Parijs, 23 augustus. De Engelsen stooten de strijd heel de dag onvermoeid in het vak van leper volhoudend, nog enige stenen uit de Duitse muur, doordat ze stellingen bemachtigden, die ter voortzetting van de strijd van het meeste nut zijn.

Berlijn, 23 augustus. Het algemene offensief van de entente heeft gisteren op alle fronten voortgeduurd. Tot nu toe is het verloop daarvan voor de middelmogendheden uiterst gunstig. Tegen de bloedige offers van de entente wegen alleen de alleronbeduidendste plaatselijke terreinwinsten op, die door de successen der middelmogendheden in het oosten enige malen overtroffen worden.

De nieuwe grote aanval van de Engelsen in Vlaanderen, waarvan gewag is gemaakt, zette 's ochtends om zeven uur in. Op verschillende punten van het front zonken de stormlopen van de vijandelijke drommen al in onze vuurversperring ineen, ofschoon de ochtendnevel het zicht in de morgen beperkte. In dichte massa's stormde de vijand, door tal van vechteskaders (vliegtuigen?) ondersteund, telkens opnieuw tegen onze stellingen op. Waar het hem lukte, op enige plaatsen binnen te dringen, werd hij er in verbitterde gevechten van man tegen man en krachtige tegenaanvallen uitgeworpen. 's Middags wierp de tegenstander verse krachten in de slag. Onze oude linie bleef nochtans op het hele front gehandhaafd. Allezn ten zuidoosten van St.-Juliaan ontstond een begrensd "nest" van Engelsen. Ten oosten van leper sloegen onze met buitengewone dapperheid vechtende troepen zes vijandelijke,

door gepantserde wagens ondersteunde aanvallen af. Pas bij de zevende moesten de dapperen om vijf uur in de avond het westelijke stuk van het bos van Herenthage aan de vijandelijke overmacht laten. De tegenstanders haalden tijdens de strijd uit de streek bezuiden het kanaal versterkingen naar het noorden, die wij met buitengewoon goede uitkomst onder het vuur van ons geschut namen. 's Avonds kwamen de Engelsen na een vuurorkaan van twee uur tussen Langemark en ten oosten van Zwarteleen tegen half negen nogmaals in een heftige aanval van vele gelederen diep opzetten. Het kwam tot wilde infanteriegevechten, die tot in het holst van de nacht voortduurden. Na een heen en weer golvende strijd bleef het bos van Herenthage in handen van de Engelsen.

Op alle andere plaatsen hielden wij ons de aanvallers van het lijf. Tot 's ochtends drie uur woedde op het gevechtsfront een sterk vijandelijk vuur, dat na een korte rustpoos tegen vijf uur weer met grote kracht inzette.

De verliezen van de vijand zijn uiterst zwaar. Onze stukken geschut en machinegeweren vuurden met vernietigende uitwerking in de aaneengesloten stormhopen der Engelsen.

In Belgisch Kongo.

Havre, 23 augustus. Generaal Tombeur, de overwinnaar van Tabora, gaat als gouverneur van Katanga naar Afrika terug; Hij zal het ambt van gouverneur-generaal te Boma waarnemen tijdens het verlof van gouverneur Henry.

Benoemd zijn de Meulemeester tot ondergouverneur-generaal van de oostelijke provincie; Moulaert, tot ondergouverneur-generaal van de Evenaarsprovincie, en Bureau tot ondergouverneur-generaal, assistent van de gouverneur-generaal. Wangermee, ondergouverneur, is gepensioneerd en benoemd tot commandeur in de Leopoldsorde, en Malfeyt, ondergouverneur en koninklijk commissaris in het bezette gebied van Oost-Afrika, is eveneens tot commandeur in de Leopoldsorde benoemd.

In een door de Revue Internationale d'Economie Politique et des Finances uitgegeven brochure, "La guerre et les intérêts économiques belges" wordt de volgende beschouwing over de toestand van de Antwerpse haven na de oorlog gehouden.

Voor Antwerpen wordt de strijd steeds ernstiger en dit legt het land de verplichting op, niets te doen wat deze strijd nog moeilijker zou kunnen maken. De bedreiging door Rotterdam is direct. In 1910 bedroeg de inkomende en uitgaande tonnenmaat van Rotterdam 9.228.000 registerton, die van Antwerpen 10.756.000 registerton. In 1912 waren de cijfers voor Rotterdam 11.548.000, voor Antwerpen 11.963.000 registerton. Daar het hier gaat om een kwestie, waarbij vals nationalisme noodlottig zou kunnen worden, kunnen wij onszelf rustig bekennen, dat Rotterdam Antwerpen reeds overvleugeld kan hebben. Afgezien van het feit, dat de Belgische statistiek zekere scheepsgedeelten, die elders als bruto tonnenmaat worden beschouwd, bij de netto tonnenmaat rekent, bevat de Antwerpse statistiek een vrij teleurstellende bijzonderheid.

De meeste stoomschepen der grote, vast scheepvaartlijnen op Midden-Amerika, Azië, Afrika, Oceanië, enz., leggen tweemaal in Antwerpen aan: eerst als ze naar hun Duitse of Engelse havens gaan en de tweede maal, als ze van deze havens uitvaren. De eerste maal lossen ze hun overzeese lading, de tweede maal laden ze de producten voor de uitvoer. Op deze wijze komt hun tonnenmaat tweemaal in de statistiek van onze handelsmetropool, terwijl hij in de statistieken van Hamburg, Bremen, Liverpool, enz., slechts eenmaal wordt geteld. Daar heeft laden en lossen in één keer plaats. Te Rotterdam doet dit verschijnsel zich ook in veel mindere mate voor.

Wat het Rijnverkeer betreft, dat voor de beide concurrerende havens zo belangrijk is, zijn ontwikkeling blijkt uit de volgende cijfers (in miljoenen ton):

	Antwerpen	Rotterdam
1890	1,2	2,5
1900	2,6	7,8
1913	9,0	23,0

Daar Rotterdam 115 km dichter bij de grote Duitse Rijnhavens ligt dan Antwerpen, is het voordeel van de Nederlandse haven duidelijk.

Tot nu toe vond Antwerpen zijn voornaamste verdediging in de spoorwegen. De directie van onze nationale spoorwegen

beschermt Antwerpen systematisch, wat voornamelijk merkbaar is in de transitotarieven. Deze zijn zodanig vastgesteld, dat ze het voordeel, dat Rotterdam, tengevolge van de Rijn, boven Antwerpen heeft, neutraliseren. Nederland is niet bij machte, dit protectionisme, waarover het zich steeds ernstig beklaagde en dat alleen zou te breken zijn door voorkeurtarieven naar Rotterdam op de Duitse spoorwegen, tegen te werken. De voorkeurtarieven bestaan slechts voor Hamburg en Bremen, terwijl de voor Rotterdam bestemde handelsartikelen het volle tarief betalen. Daardoor heeft de politiek van onze spoorwegen ten gunste van Antwerpen in de directie van de Duitse spoorwegen een voortdurende bondgenoot gevonden. Maar de toestand zou onmiddellijk geheel veranderen, als wij Duitsland bijzondere redenen gaven, om Rotterdam te bevoordelen ten koste van Antwerpen.

Uit Havre meldt men ons, dat graaf Johan d'Oultremont, die in Duitsland gevangen is geweest, machtiging heeft gekregen om naar België terug te keren.

De Bassompierre is, volgens het Belgisch Dagblad, tot directeur-generaal van het Belgische departement van buitenlandse zaken benoemd.

Vrijdag 24 augustus 1917 – avondeditie

Levensmiddelen naar België.

Prof. J. A. Tollgraff meldt ons:

Naar aanleiding van het bericht “Levensmiddelen naar België”, voorkomend in uw avondblad van 22 dezer – volgens hetwelk de maandelijks 2,5 kg-pakketten in België nog niet zouden worden gedistribueerd – kan ik u, als inwoner van Gent, mededelen dat ik de 6<sup>e</sup> augustus voor de eerste maal een zodanig pakket heb ontvangen.

Londen, 23 augustus. Officieel avondbericht. Een vijandelijke aanval op een van de versterkte hoeven, die gisteren door ons veroverd zijn ten noorden van de spoorweg Ieper-Roeselare, is door ons machinegeweevuur afgeslagen.

We brachten onze linie ten noordoosten van Langemark een weinig vooruit.

Gedurende de afgelopen week is er voortdurend in de lucht gevochten en heviger dan in enige andere overeenkomstige tijdsperiode in deze oorlog.

Gisteren legden de vijandelijke luchtstrijdkrachten minder bedrijvigheid aan de dag en schenen de bestuurders niet geneigd een gevecht aan te binden, wanneer ze dicht bij de linies waren. Niettemin heeft een groot aantal gevechten plaats gehad, waarin onze machines de verandering van de wind in het voordeel hadden. Er werden 12 Duitse vliegtuigen neergeschoten en zes stuurloos omlaag gedreven. Van ons

worden twee vliegtuigen vermist, waarvan een, zoals waargenomen werd, landde aan het strand te Oostende.

Bij de gisteren door ons ondernomen aanvallen werkten onze vliegtuigen met succes met onze artillerie en infanterie samen en werden als gewoonlijk bomaanvallen en verkenningen gedaan. In de loop van de nacht werden vijf ton ontplofbare stoffen geworpen op verschillende punten en militaire werken achter de vijandelijke linies.

Berlijn, 23 augustus. Officieel avondcommuniqué. Aan de weg van Ieper naar Menen en bij Lens zijn plaatselijke aanvallen van de Engelsen afgeslagen.

Berlijn, 24 augustus. Officieel: In Vlaanderen verflauwde de artillerieactie in het vak Langemark-Hollebeke slechts bij tussenpozen. Hier en daar bereikte het de kracht van roffelvuur, zonder dat grote aanvallen volgden. Slechts bij Westhoek deden de Engelsen een aanval, die echter zonder gevolg bleef. Vanochtend vroeg ontrukten wij de vijand ten zuiden van de weg Ieper-Menen het hier in de laatste gevechten door hem gewonnen terrein.

De verloren loopgraven werden ingenomen en behouden.

Bij de vergeefse aanvallen van 22 augustus verloren de Engelsen 21 gepantserde auto's, die stukgeschoten voor ons front liggen. Een deel van de overlevenden werden gevangen genomen.

Luchtaanvallen op Belgische steden.

Berlijn, 24 augustus. Vliegeraanvallen van de vijand hebben de laatste tijd weer talrijke offers geëist onder de burgerbevolking van België, waar de stemming dientengevolge verbitterd is. Door bommen uit vliegtuigen zijn de laatste tijd in Bissegem 3 kinderen gedood en 3 gekwetst; in Kortrijk vond men na de jongste vliegeraanval 8 burgers onder het puin van een vernield huis in de Rijsselstraat. Een voor de verzamelplaats van zieken te Kortrijk bestemde bom vernielde een ambulanceauto; een vrouw werd gedood.

Luchtbombardementen in België.

Londen, 24 augustus. De admiraliteit deelt mede: Gisterochtend hebben marinevliegers verscheidene steden in België gebombardeerd. De munitieopslagplaatsen van Middelkerke, Raversijde en het vliegekamp van Houtave zijn gebombardeerd. De machines zijn behouden teruggekeerd.